

det handler om i morgen, i overmorgen eller om et halvt år, så er det jo sådan, at der er en indfasningsordning, der gør, at netop de familier har 3 år til at tilrettelægge deres økonomi.

Netop for de familier har man så også 3 år til at finde alternative løsninger, hvis for tvillingebørnenes vedkommende 2.300 kr. gange to ikke skulle være nok til at kunne hjælpe på det tab på maks. 1.500 kr., man måtte opleve, og så er der jo altså også en mulighed for – og det tror jeg de fleste gør – at få et kollegieværelse eller noget andet, så de oppebærer SU som udeboende.

Samlet set betyder det her ikke, at der er nogen, der vil opleve lavere husstandsindtægt, end de havde før.

Kl. 11.10

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker socialministeren at udtale sig? Er der andre? Så er det fru Mette Frederiksen uden for ordførernes række.

Mette Frederiksen (S):

Ja, jeg vælger at tage ordet nu, fordi det er en meget principiel debat, vi har om et forslag, der har vidtrækkende økonomiske konsekvenser for nogle af de dårligst stillede i vores samfund.

Dansk Folkeparti har overhovedet ikke taget ordet. Jeg har kun set fru Pia Kjærsgaard have travlt med at skrive julekort og ikke at blande sig i en vigtig socialpolitisk debat. Vi har heller ikke hørt en eneste fra regeringen tage ordet. Og derfor vil jeg gerne have lov til her ved afslutningen af debatten at opsummere nogle af de væsentligste bidrag fra Dansk Folkeparti til dansk politik inden for bare 2 dage.

I går førstebehandlede Folketinget integrationsaftalen. Centralt i den står, at kontanthjælpsmodtagere, der ikke kan oppebære 300 timers arbejde, skal kunne miste deres kontanthjælp, vel at mærke kontanthjælpsmodtagere, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de ikke vil være i stand til at kunne finde ordinær beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

Samme dag følte partiet sig kaldet til via offentligheden at meddele, at Dansk Folkeparti synes, det er helt i orden, at ældre medborgere i vores samfund skal kunne fravælge hjemmehjælp og konkrete hjemmehjælpere, alene fordi de oppebærer en etnisk minoritetsbaggrund.

Nu tredjebehandler vi så et lovforslag, hvor der skæres ned på boligstøtten for nogle af de mest økonomisk udsatte familier, nemlig enlige forsørgere og deres børn. Og om få minutter

skal vi påbegynde tredjebehandlingen af det lovforslag, hvor Dansk Folkeparti sammen med regeringen stjæler penge fra lejerne, tager milliarder væk fra de almene boligselskaber for at fylde huller op i statskassen og dermed går den modsatte vej af det, vi har foreslået, nemlig at det boligboom, forstået på den måde at de økonomiske vilkår, der gælder vores boligejere, også skal komme lejerne til gode ved at lave massive huslejenedsættelser.

Nu kan jeg se, at fru Pia Kjærsgaard stadig væk er i salen – ikke at hun hører efter, hvad der foregår på talerstolen, men formanden for Dansk Folkeparti er i salen. Det kunne jo være, at vi kunne få formanden for Dansk Folkeparti til at gå på Folketingets talerstol og svare mig på det helt enkle spørgsmål: Er det, der er foregået de senere dage, udtryk for social ansvarlighed? Er det at skære boligstøtten ned for enlige mødre og tage lejernes surt optjente penge social ansvarlighed? Eller er det her samlet set forslag, der alle sammen er med til at forstærke uligheden i vores samfund? Svaret på sidstnævnte spørgsmål er ja.

Derfor må konklusionen være – det kunne jo også være, at partiets finansordfører vil tage ordet – at det, Dansk Folkeparti lægger stemmer til lige præcis i de her minutter, er politiske forslag, der understøtter en fortsat udvikling mod et mere ulige samfund, et samfund, hvor det bliver endnu sværere for nogle af de dårligst stillede i det her samfund at få foden indenfor og skabe betingelserne for deres eget liv.

Det er under alle omstændigheder uskønt, men endnu mere uskønt er det, at Dansk Folkeparti ikke engang vil tage ordet ved tredjebehandlingen og forsvare, hvorfor det er de enlige mødre i Danmark, der skal være med til at finansiere dette års finanslov. Det må siges at være uskønt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var en ordentlig svada fra fru Mette Frederiksen, og det var næsten også forventet. Det måtte jo komme på et eller andet tidspunkt. Det var jo nøjagtig, ligesom da vi havde finanslovdebatten. Fru Mette Frederiksen fokuserer i lighed med andre på en side, men vil ikke fortælle den anden side, for det kunne jo få det virkelighedsbillede, fru Mette Frederiksen ønsker at skabe, til at flimre. Der var ikke et ord om, at vi netop på Folketingets dagsorden har behandlet et forslag om at give førtidspensionister flere penge,